

казвамъ, че сж съвсѣмъ безполезин, иъ тѣ трѣбва да си учить послиѣ откакъ ученикъ-ть изучи добрѣ майчиний си языкъ, па и въ по-горни-ты чинове, слѣдъ наукж-тѣ, и още да ся учить тамъ, гдѣ-то сж нуждин а не на всяко мѣсто и гдѣ-то трѣбвало и гдѣ-то не — безъ никаквъ разборъ. Турскій языкъ, като правительственъ языкъ, на кой-то ни сж писаны пѣтны-ты тескерета и тапін-ты на наши-ты мюлкове и на кой-то подавамы прошенія и добывамы отговоръ, трѣбва всякой да знае да го прочита и разбира, зато трѣбва и да го учи у по-горни-ты чинове въ училище-то. Отъ другы-ты языци, на пр. Грѣцкій трѣбва да учи тоя, кой-то е близу до Грѣцы или ще да има сношеніе съ Грѣцы, така сжще и съ Влашкій языкъ, а пакъ кой-то е наумилъ да иде въ Френско или ще има работж съ Френцы той може да учи Френскій языкъ: това сжще-то да бжде и съ Ингелишкій и съ Нѣмскій языкъ; трѣбва да ги учимъ съ намѣреніе да ся ползвамы отъ тѣхъ. Ако ли е да учимъ чужды-ты языци само за прочитаніе романы, то мыслѣ, че е съвсѣмъ излишно това намъ за зега, кога-то още не можемъ да прочетемъ и да разберемъ, что казва нашій вѣстникъ, кой-то е писанъ на майчиний ин языкъ; освѣнь това не трѣбва да забравимъ, че „врѣмя-то е пары“, та да го не губимъ въ излишни работы, и вѣзъ това еще и пары да давамы за тоя гдѣ-то вѣ.

Науки-ты развывать мозъка и править чловѣка уменъ и пъленъ съ знанія а не языци-ти. Въ Европѣ на по-голѣмы-ты хотели (ханища) портире-тѣ (канжджіе-тѣ) сж длѣжни да знаѣтъ всички языци, иль пакъ сж принудени да клатитъ врата за единъ ничтожни заплатж, а стопанинъ-ть може и да не знае другъ языкъ освѣнь майчиний си, ала чрѣзъ науки-ты постигнѣль да дойде до ханъ, до фабрикѣ и пр. и да владѣе надъ многоязычника. Далечь да не ходимъ. Въ Цариградъ има хамалы, кои-то знаѣтъ да говорять и Френскій и Ингелишкій языкъ, ала пакъ не могжть да ся куртулиштъ съ языци-ты отъ свое-то семерче. А пѣкъ Френецъ-ть или Ингелизинъ-ть не губиль врѣме да учи чужды языци освѣнь майчиний си, а ся образовалъ и просвѣтилъ добрѣ съ науки и знаніе, чрѣзъ кое-то умѣяль какъ да дойде до фабрикѣ или вапоръ; и кога натовари и проводи съ платно, прежде или съ друго иѣщо вапора си въ Цариградъ, тога той пакъ не хванца самъда растоваря денкове-ты